

get beklageligt og meget uheldigt, at det er blevet Følgen. Der er noget, som der kunde være Grund til at brede sig en lille Smule over og fremhæve stærkt, at de to Tings Flertal og Regeringen efter 7 Aars Arbejde have gennemført Skattelove, ved hvilke det ikke var Meningen at lægge lidt højere Skat paa mange Smaaakaarsfolk, men hvor dette alligevel ikke desto mindre og desværre blev Følgen.

Naar den højtærede Minister fandt det saa urimeligt at vedtage det, jeg her havde kadt en lille Lejlighedslov, for at den førte Ligning og maaske de to første Ligninger kunde blive noget bedre end de to bregaaende — indtil vi fik den grundige Omvurdering af Skattelovene, den radikale Revision, jeg har været med til at kræve — naar han fandt det saa urimeligt og meget indigneret spurgte: hvor ere de politisk forstaaende Vælgere i By og paa Land, som tro, at vi kunne gennemføre denne lille Lejlighedslov om denne vigtige Sag, nogle Smaaændringer, Smaalempelser i denne vigtige Sag, hvor Meningerne ere saa vidt forskellige, saa kan man blot henvisse den højtærede Minister til hans egen Kollega Finansministeren, som i Foraaret 1904, saasnart han som Bladredaktør fik Bud om, at Ligningerne omkring i Nordjylland var meget utilfredsstillende og havde vakt den største Uro; bebudede i sit Blad og lod det meddele gennem Ritzaus Bureau, at et øjeblikkeligt maatte skrides til Ændringer i Skattelovene allerede i det kommende Aar. Det var den højtærede Finansministers højtidelig fremsatte Bebudelse i Foraaret 1904. Han vilde altsaa til en øjeblikkelig Revision, han blev saa forskrækket for den Uro, der viste sig, da Skattelovene førtes ud i Livet, at han sagde: Vi ma allerede i den kommende Rigsdagssamling allerede inden næste Ligning foretage de Ændringer, som unægtelig have vist sig nødvendige. Jeg befinder mig da i glædelig Overensstemmelse med den højtærede Finansministers Standpunkt for halvandet Aar siden, skønt den højtærede Indenrigsminister nu bebrejder mig mit nuværende Standpunkt. Jeg kan ogsaa henvise til, at i ikke en, men flere Gange baade har hørt læst, hvad Skattelovens Fader, den ægte 1ste Landstingsmand for 7de Kreds (Larsen-Mygdal) har udtalt om disse Skatte. Ærede Medlemmer ville huske, hvorledes han i Sommeren 1903 ikke bestilt stort andet end paa alle Møder at prise Skattelovene som det nye Aarhundredes store Bedrift. Men Aaret efter, da de vare førte ud i Livet,

og Uroen havde rejst sig, priste han ikke længere disse Skattelove som i 1903, men sagde: de ere dog ikke saa slemme, som de kunde være. Saa brugte han en Sommer til at undskyldte dem, og under dette Undskyldningsfelttog sagde han atter og atter — jeg har baade læst det og set det refereret Gang paa Gang —, at man kunde jo let gaa til Forandring af Skattelovene. Han anførte de engelske Skattelove; der hvert Øjeblik, hvert Aar, mange Gange ere blevne forandrede. Saaledes, sagde han, kunde vi ogsaa bære os ad; nu havde vi Grundlaget, saa kunde vi skride til en Forandring — det var ikke saa farligt — man kunde godt igen skride til Forandring. Jeg er altsaa i denne Sammenhæng, i denne Forbindelse, naar jeg har anbefalet en nem lille Lejlighedslov til at afhjælpe de værste Skavanker, indtil vi kunne naa en fuldstændig Revision, i nøje Overensstemmelse med den højtærede Finansministers Udtalelser i Forsommeren 1904 og med den nævnte Landstingsmands Udtalelser paa en Række Møder og i en Række Bladartikler.

I Anledning af denne lille Formfejl var Indenrigsministeren saa bekymret for de københavnske Vælgere Valgret, for disse 20,000 Vælgere, som Ministeren mente, at man endogsaa planmæssig og bevidst fra Forslagsstillernes Side har søgt at berøve deres Valgret. Jeg kunde i denne Forbindelse ønske at bede den højtærede Minister om at give sin Kærlighed til Valgretten, den lige Valgret her i København, et effektivt Udtryk. Jeg ved ikke, om jeg i denne Forbindelse turde bede ham om snarest muligt at fremsætte det Forslag, som Kommunalbestyrelsen i København har bedt ham om at fremsætte, det Forslag, der gaar ud paa at gøre Valgretten lige her i København for alle Københavnerne. Den højtærede Indenrigsminister har jo endnu ikke fremsat det, skønt Kommunalbestyrelsen for flere Maanedere siden har anmodet derom, og skønt det er meget nødvendigt. Ærede Medlemmer vide, hvad det drejer sig om. Det angaar Vælgerne i de indlemmede Distrikter; der findes her i København 8,000 kommunale Vælgere ude i Brønshøj, Valby og Sundbyerne, som ikke have Valgret sammen med os, men som leve under det gamle Toklassesystem, ikke have lige Valgret, som Københavnerne have det. Den Lov, som gennemførte Indlemmelsen, skal revideres, og jeg kan ikke se andet, end at den ogsaa ma revideres i indenværende Samling. Thi hvis den ikke bliver det,